

III. OCHRONA SYGNALISTÓW

Artykuł 23

(Zgłaszanie korupcji i ochrona osób zgłaszających)

- (1) Każda osoba może poinformować Komisję lub inny stosowny organ o przypadkach korupcji w urzędzie państwowym, wśród lokalnej społeczności, władz publicznych lub innych osób prawnych podlegających prawu publicznemu lub prywatnemu lub o postępowaniu osoby fizycznej, w odniesieniu do którego taka osoba uważa, że zawiera ono elementy korupcji. Na prośbę osoby zgłaszającej, Komisja i inne stosowne władze informują osobę zgłaszającą o środkach lub przebiegu działań podjętych w tej sprawie. Niniejszy przepis nie narusza prawa osoby zgłaszającej do poinformowania opinii publicznej o takiej praktyce korupcyjnej.
- (2) Przepisy prawa regulujące dostęp do informacji publicznych nie stosuje się do dokumentów, plików, kartotek i innych materiałów dokumentacyjnych dotyczących procedury prowadzonej przez Komisję w związku ze zgłoszonym podejrzeniem korupcji do czasu zakończenia procedury przez Komisję. Informacje o chronionej osobie zgłaszającej nie będą upubliczniane po zakończeniu procedury. Ponadto niniejszy przepis jest stosowany w przypadku, gdy materiał wymieniony w niniejszym ustępie został przekazany innemu organowi w celu jego rozpatrzenia. Osoba zgłaszająca może wysłać raport zawierający informacje uznawane przez prawo za informacje poufne wyłącznie organom ścigania lub Komisji.
- (3) Jeżeli Komisja uzna, że raport wymieniony w poprzednich ustępach zawiera znamiona czynu przestępczego ściganego z urzędu, wówczas Komisja powiadomi o tym organa ścigania zgodnie z przepisami postępowania karnego oraz zażąda, aby takie organa informowały ją o dalszych działaniach.
- (4) Tożsamość osoby zgłaszającej wymienionej w ust. 1 niniejszego artykułu, która sporządziła raport w dobrej wierze i była szczerze przekonana, że informacje, które zamieściła w raporcie i które będą oceniane przez Komisję, są prawdziwe, nie zostanie ujawniona. Złożenie raportu w złej wierze będzie karane w oparciu o niniejszą Ustawę, jeżeli nie zostaną ustalone żadne znamiona czynu przestępczego.
- (5) Oceniając, czy raport został złożony w dobrej wierze i czy osoba zgłaszająca była szczerze przekonana, że informacje przez nią podane są prawdziwe, Komisja weźmie w szczególności pod uwagę charakter i powagę zgłaszanej praktyki, zagrożenie wystąpienia szkód spowodowanych przez taką praktykę oraz rzeczywiste szkody powstałe w wyniku ewentualnego naruszenia obowiązku chronienia określonych informacji przez osobę zgłaszającą oraz status organu i osoby, dla której sporządzono raport.
- (6) Jeżeli w związku z raportem o korupcji zostają spełnione warunki ochrony osoby zgłaszającej lub jej członków rodziny wynikające z prawa o ochronie świadków, Komisja może zaproponować Komisji ds. Ochrony Świadców, aby umieściła takie osoby w programie ochrony świadków lub może zaproponować, aby Prokurator Generalny podjął natychmiastowe działania ochronne.
- (7) Jeżeli Komisja ds. Ochrony Świadców przyjmie wnioski Komisji, wówczas w jej posiedzeniach może również uczestniczyć przewodniczący Komisji.
- (8) Wyłącznie sąd może orzec o ujawnieniu informacji i tożsamości osób określonych w ust. 4 niniejszego artykułu, jeżeli jest to bezwzględnie niezbędne do ochrony interesu publicznego lub praw innych osób.

Artykuł 24

(Zgłaszanie nieetycznego lub bezprawnego działania)

- (1) Urzędnik państwowy, który ma zasadne podstawy, aby wierzyć, że został zmuszony do uczestnictwa w bezprawnym lub nieetycznym działaniu lub w związku z takim działaniem był poddawany przemocy psychicznej lub fizycznej, może poinformować o takim działaniu swojego przełożonego lub osobę uprawnioną przez przełożonego (w dalszej części zwana „osobą odpowiedzialną”).
- (2) Jeżeli nie ma osoby odpowiedzialnej lub jeżeli osoba odpowiedzialna nie odpowie na raport na piśmie w terminie pięciu dni roboczych lub jeżeli to sama osoba odpowiedzialna żąda, aby urzędnik państwowy zaangażował się w bezprawne lub nieetyczne działanie, raport określony w poprzednim ustępie oraz procedura z nim związana wejdzie w zakres kompetencji Komisji.
- (3) Osoba odpowiedzialna lub Komisja oceni rzeczywistą sytuację w oparciu o raport, wyda odpowiednie polecenia dotyczące dalszych działań, które mają być podjęte, jeżeli są niezbędne oraz podejmie wszelkie niezbędne działania, aby zapobiec bezprawnym lub nieetycznym żądaniom oraz ich niekorzystnym skutkom.

Artykuł 25

(Środki ochrony osoby zgłaszającej)

- (1) Jeżeli przeciwko osobom zgłaszającym prowadzone są działania odwetowe za złożenie raportu określonego w art. 23 i 24 niniejszej Ustawy i takie działania negatywnie na nie wpływają, wówczas takie osoby mają prawo dochodzić od swojego pracodawcy odszkodowania za bezprawnie wyrządzoną szkodę.
- (2) Komisja może zaoferować osobie zgłaszającej pomoc w ustaleniu związku przyczynowego między negatywnymi skutkami a działaniami odwetowymi określonymi w poprzednim ustępie.
- (3) Jeżeli w trakcie procedury określonej w poprzednim ustępie Komisja ustali związek przyczynowy między raportem a działaniami odwetowymi podejmowanymi przeciwko osobie zgłaszającej, Komisja zażąda, aby pracodawca zapewnił, że takie działanie zostanie niezwłocznie wstrzymane.
- (4) Jeżeli osoby zgłaszające określone w ust. 1 niniejszego artykułu są urzędnikami państwowymi i jeżeli pomimo żądania Komisji określonego w poprzednim ustępie przeciwko takim osobom są wciąż prowadzone działania odwetowe, które uniemożliwiają im dalsze wykonywanie pracy na aktualnym stanowisku, takie osoby mogą zażądać, aby ich pracodawca przeniósł je na inne równorzędne stanowisko i poinformował o tym Komisję.
- (5) Jeżeli osoba zgłaszająca wymienia fakty dotyczące sporu, które stanowią podstawę, aby przypuszczać, że pracodawca prowadził przeciwko takiej osobie działania odwetowe z powodu złożenia raportu, ciężar dowodu spoczywa na pracodawcy.
- (6) Pracodawca urzędnika publicznego zapewni, że żądanie określone w ust. 4 niniejszego artykułu zostanie spełnione nie później niż w terminie 90 dni oraz poinformuje o tym Komisję.